

Det danske Hedeselskabs
moseindustrielle Anlæg.

Underbilag e til Bilag II.

Viborg, d. 28. Febr. 1920.

Hr. Landstingsmand, Generalkonsul P. NØRGAARD,
R. af Dbg. Dm.

Rigsdagen,

København.

I Henhold til Samtale sidste Torsdag har jeg den Ære at fremsende denne lille Afhandling, som Assistent her ved Afdelingen, Th. Tøttrup paa min Foranledning og under min Medvirken har affattet paa Grundlag af en Række Undersøgelser ved 20 større Tørvefabriker, foretagne i Efteraaret 1919 og indeværende Vinter. Afhandlingen er indsendt til Offentliggørelse i Hedeselskabets Tidsskrift.

Bekendt med denne Undersøgelse, hvortil det originale Materiale forøvrigt allerede er indsendt til Brændselsnævnet, har Bestyrelsen for Foreningen af jydsk Tørvefabrikanter anmodet om, at Afhandlingen maatte blive tilstillet Afviklingsudvalget til Efterretning. Og dette har jeg selvfølgelig ikke noget at erindre imod. Selv om Hedeselskabet naturligvis maa pleje Forbrugernes Interesse, er nærværende Afdelings Opgaver ogsaa at varetage Fabrikanternes, og det er ganske utvivlsomt, at den i 1917 fastsatte og saa sent som i December 1919 lidt forhøjede Maximalpris paa Tørv aldeles ikke har fulgt med de betydelige Forhøjelser, som paa forskellige Omraader har gjort sig gældende for Produktionen af Tørv. Dertil kommer de sidst, nemlig i Oktober f. A., foretagne Forhøjelser i Arbejdslønninger, der ligger mellem 25 og 33⁰/₁₀. Sandsynligvis vil Forholdet ikke blive staaende derved, da Overenskomster om Arbejdsløn i 1920 endnu langt fra overalt er afsluttede.

Jeg tør maaske tilføje, at det er min Overbevisning, at det eneste effektive Middel til at faa meget betydelige Mængder Tørv producerede og standse den Tilbagegang i Tilvirkningen, som har vist sig fra 1918 til 1919, er enten Frigivelsen af Tørvehandelen eller en klækkelig Forhøjelse af Maximalprisen, i det mindste til 40 Kr. pr. Ton.

Med Højagtelse

S. Mentz.